

92. Helan, Halvan och Tersen

Ad libitum.

Av allt vad man förtär, Bästsmakan-de väl är Det kla - ra
 ting som här man he-lan kal-la plär; Vars go-da ver-kan al - la
 kän-ner. Om man ej he-lan får, man sur och trumpen går, Och längtar
 ba - ra få he - lan kla - ra. Om man ej he-lan får, Man sur och
 trum-pen går och läng-tar ba - ra få he - lan kla - ra.

2. Om den ej verkan gör,
 Ni halvan taga bör,
 Då kommer gott humör
 Med en bit bröd och smör.
 Men tersen blott i nödfall tages:
 Bäst är man på den spar,
 Och ej så bråttom har
 Att botten hinna,
 Snart den vi finna.

3. När sedan flaskan har
 Ej flera droppar kvar,
 Och alla druckit ut,
 Nåväl!... då är det slut!
 Men jag vill hoppas då att ingen
 Se'n längre trumpen är,
 Det rakt åt skogen bär.
 Må alla sjunga
 Se'n med oss unga.